

[Finansministeren.]

det ved hele offentligheden. Når derfor det ærede medlem hr. Tholstrup muntret sig med at tale om, hvorvidt dette skal være udtryk for regeringens økonomiske siksak-kurs, skal jeg skænke ham denne bemærkning, fordi han, for flere uger siden fik det svar af mig, at vi ikke havde denne hensigt. (Afbrydelse af Tholstrup). Det er i hvert fald sagt tidligere, og jeg skal lade alt dette ligge. Det faktiske forhold er jo det, at der her i rigsdagen, i hvert fald fra 5 partiers side, er stemning for at nedsætte benzinafgiften, og når det er tilfældet, har jeg indtryk af, at jeg står relativt svagt her med det standpunkt, jeg hidtil har indtaget. Derfor har jeg stillet dette forslag til imødekommelse af de ønsker, der her er fremsat. Når jeg ikke havde ment det rigtigt at komme med et sådant forslag, skyldes det for det første, at benzinforbruget i 1949, da det var 360 000 t, i forhold til sidste år, da det var 307 000 tons, er steget med 20 pct. De 200 000 t køber vi i dollar og resten i sterling. Vi har for indeværende år måttet nedsætte importen bl. a. af foderkorn og foderkager; vi har måttet nedsætte importen af vigtige ting til industrien på grund af vore valutariske vanskeligheder, og det er bl. a. af denne grund, at vi ikke kom med et forslag, til trods for at vi, hvad jeg skal erkende, var inde i overvejelser om, hvorvidt det ville være rimeligt at gøre det. Dernæst var det væsentligt for mig, at vi fik lejlighed til at se på spørgsmålet om benzinafgifterne i forbindelse med den samlede vurdering af forbrugsafgifterne, som vi skal forhandle om i løbet af de kommende forårsmåneder; og som må ses i belysning af den samlede finansielle politik, der må være nødvendig. Det kan måske lyde lidt mærkeligt, eller nogen kan opfatte det anderledes, end jeg ønsker det, men forholdene er sådan, synes jeg, at det er rimeligt at se det kommende par måneder an, før man træffer vidtrækkende beslutninger på disse områder.

Nu er det imidlertid sådan — og det ved alle her i salen —, at der er et afgørende flertal for, at denne afgiftsnedsættelse finder sted, og derfor har vi fremsat det lovforslag, som i dag er til forhandling her i tinget.

Det ærede medlem hr. From rejste spørgsmålet om brugen af traktorer. Jeg går ud fra, at det var, fordi traktorerne ikke får nogen prislempe; de skal betale de 6 øres forhøjelse af prisen. Ejerne af traktorer får altså denne forhøjelse på et par og tyve pct. af deres omkostninger til benzin, medens manden, der kører luksusbil, klarer sig som

sædvanlig. Jeg skal se på spørgsmålet om traktorer. Jeg tør ikke sige, om vi kan komme med forslag derom, men jeg skal i hvert fald tage det op til vurdering.

Hos mig er der absolut ingen stemning for på det nuværende tidspunkt at ophæve zoneordningen. Det er den sidste lille beskedne begrænsning i benzinforbruget, vi har herhjemme, og den bør vi ikke ophæve nu. Jeg går ud fra, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at vi ikke kan være indstillet på i denne situation at lade forbruget af benzin stige til det ukontrollable. Vi har ingen mulighed for begrænsning på disse områder; der må være en lille smule rimelighed i vurderingen af disse ting.

Må jeg samtidig gøre den bemærkning, at benzinafgiften i Sverige for øjeblikket er 45 svenske øre — det vil sige 60 danske øre —, afgiften i Norge er 46 øre, og afgiften i Danmark er for tiden 47 øre og bliver nu 41 øre.

Det ærede medlem sagde, efter at han havde udtrykt ønske om et virkelig fornuftigt samarbejde om tingene, at han for en ordens skyld ville slå fast, at venstre under ingen omstændigheder og under ingen som helst vilkår ville medvirke til nogen anden anvendelse af motorafgiften end den, der foreligger i øjeblikket. Det kan vi til sin tid diskutere. Det er lidet praktisk, synes jeg, at lægge sig så voldsomt fast og sige: vi har en ganske bestemt cigarkasse stående et bestemt sted i statsadministrationen; der putter vi ganske bestemte penge ned, og de må under ingen omstændigheder anvendes til noget som helst andet end det ene formål. Jeg håber ikke, vi skal ind på at fordele tobaksafgiften, chokoladeafgiften, spiritusafgiften i lignende forskellige cigarkasser og sige, at de kun må anvendes til ganske bestemte formål.

Løvrigt forekommer det mig lidet opportunt i øjeblikket at rejse en stor diskussion om det spørgsmål. Vi kan vist vente, til vi skal til den principielle diskussion, som resultatet af skattekommissionens forhandlinger uvægerligt må føre med sig.

Jeg er ikke i stand til at give det ærede medlem fru Alvilda Larsen svar med hensyn til kaffen og koksene. Jeg er ganske klar over, at der er problemer ikke blot på disse områder, men på en række andre områder; men hvis vi skal ind på på alle felter at omgå prisstigninger ved hjælp af nedsættelse af statens indtægter eller ved tilskud fra staten, er jeg bange for, vi kommer ind i en udvikling, som ingen i det lange løb vil kunne holde til.

Jeg håber, det også fremgår af mine øv-